

verserende sag ved Landsskatteretten indbringes for domstolene, hvis der er forløbet mere end 6 måneder efter sagens indbringelse for Landsskatteretten, og retten endnu ikke har truffet afgørelse.

Spm. nr. S 5

Til sundhedsministeren (7/10 97) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren forklare, hvorfor det har taget Sundhedsstyrelsen 2 år at afslutte sin redegørelse vedrørende »Den hjertekirurgiske aktivitet på Bispebjerg Hospital«, og samtidig give en detaljeret beskrivelse af Sundhedsstyrelsens arbejde med redegørelsen, bl.a. hvor mange møder der er blevet afholdt, samt give en redegørelse for forløbet forud for undersøgelsens start og ministerens stillingtagen til forløbet af lukningen af hjertecentret og nu genåbningen?«

Begrundelse

Der henvises til artikler i Berlingske Tidende mandag den 29. september 1997 »Lukket hjertecenter frikendt«.

Svar (17/10 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Bispebjerg Hospital begyndte sin hjertekirurgiske virksomhed i august 1994. I løbet af efteråret 1994 opstod der mistanke om, at centerets kirurgiske funktion ikke fungerede hensigtsmæssigt. Hospitalet anmodede derfor om en undersøgelse af centeret, forestået af eksterne specialister. Undersøgelsen affødte en rapport, som forelå den 18. april 1995, hvorefter den hjertekirurgiske virksomhed på Bispebjerg Hospital ophørte.

På baggrund af rapportens konklusioner fandt Sundhedsstyrelsen grundlag for den 19. maj 1995 at indlede en tilsynssag for at vurdere, om der i forbindelse med etablering og udførelse af den hjertekirurgiske virksomhed på Bispebjerg Hospital var begået sådanne fejl, at lægeloven kunne anses for overtrådt.

Den 17. juni 1995 sendte Sundhedsstyrelsen det foreløbige spørgetema til vurdering hos to

sagkyndige, hvis svar forelå den 22. juni 1995. Derefter anmodede Sundhedsstyrelsen ved brev af 26. juni 1995 Stadslægen om at indhente udtalelser og andet relevant materiale. Stadslægens undersøgelser blev fremsendt til Sundhedsstyrelsen ved brev af 19. september 1995. Der var tale om et meget omfangsrigt materiale, herunder 8 mapper med redegørelser og baggrundsmateriale samt et omfattende journalmateriale vedrørende 15 patienter.

Da Sundhedsstyrelsen havde gennemgået sagens materiale blev akterne den 15. december 1995 sendt i samtidig høring til de to sagkyndige.

De to sagkyndiges vurderinger forelå i begyndelsen af juli 1996, og i september 1996 havde Sundhedsstyrelsen truffet beslutning om, at det foreliggende materiale var tilstrækkeligt til sagens afslutning, og at der ikke var anledning til at antage, at lægeloven var overtrådt.

På det tidspunkt havde Sundhedsstyrelsen kapacitetsproblemer med tilsynssager, men fandt at sagen berettigede til en mere udførlig gennemgang. Da man ikke på det tidspunkt havde ressourcer hertil, da der ikke fandtes at være sket lægelovsovertrædelser, og da sagen i øvrigt ikke hastede, idet den pågældende aktivitet allerede var overflyttet til Rigshospitalet, tog Sundhedsstyrelsen det usædvanlige skridt at meddele de tre involverede hjertekirurger Sundhedsstyrelsens foreløbige vurdering, herunder at der ikke var fundet lægelovsovertrædelse. Det skete den 19. og 20. september 1996. Samtidig blev de pågældende informeret om, at sagen tidligst kunne færdiggøres sidst på året 1996.

Dette var imidlertid ikke muligt på grund af kapacitetsproblemer og den pågældende sagsbehandlers langvarige sygdom. Sundhedsstyrelsen overvejede da igen, om sagen kunne afsluttes mere summarisk, eventuelt ved at lade sagen overgå til en anden, mindre erfarne sagsbehandler. Overvejelserne munde ud i, at sagen fortsat berettigede til en mere detaljeret gennemgang af de sundhedsfaglige problemstillinger og Sundhedsstyrelsens vurdering heraf.

Sagen blev derefter afsluttet med Sundhedsstyrelsens afgørelse af 13. august 1997 til Stadslægen.

Vedrørende min holdning til henholdsvis forløbet af lukningen og genåbningen af hjerte-